

Duj, větříčku

Dagmar Andrtová-Voňková

Duj, dujduj
duj, dujduj
duj, duj, větříčku

Vysoko dolet'
kam mně nelze
nebudeš jediný, jediný, jediný
kdo mi musí scházet
kdo mi musí scházet
jestli vůbec schází
dívám se na nebe
jak mrak za mrakem přichází
odchází, přichází
odchází, přichází
odchází

Duj, dujduj
duj, dujduj
duj, duj, duj

Vysoko slétaš
kam mně nelze
můj let střemhlavý
střemhlavý, střemhlavý
nemíří k obloze
za šedivou myší
za dnem po dni
ze tvé výšky
výšky, výšky
zdá se můj hřbet všední
všední, všední

Duj, dujduj
duj, dujduj
duj, duj, duj

Já ti nezávidím
že prach cest zdviháš
já vím jak za nocí dlouhých
dlouhých
v komíně naříkáš
meluzína to je
jenom meluzína
má píseň větříčku
jako by nebyla jiná
jiná, jiná, jiná, jiná

Duj, dujduj
duj, dujduj
duj, duj, duj, duj